

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119201219
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119201219.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: N. T. T., bytom Y. XXX/XX-X., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, IČO: 42 021 626, proti žalovanému: T. T., bytom Y. XXX/XX-X, t.č. bytom X. XX, L., zastúpeného JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12, o vylúčení z užívania bytu, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. júna 2019, č.k. 24C/5/2019-75, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému T. T., nar. XX.XX.XXXX zakázal vstupovať do bytu č. X, nachádzajúceho sa v B. na ul. Y. XXX, vo vchode č. XX na X. poschodí obytného domu súpisné číslo XXX postavenom na parcele reg. „C“ číslo XXX/XX., zapísanom na LV č. XXXX, pre k. ú. B., a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčení žalovaného z užívania bytu, vedeného na tamjšom súde pod sp. zn. 24C/5/2019. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 12.02.2019 domáhala vylúčenia žalovaného z užívania bytu č. X, nachádzajúceho sa v B. na ulici Y. XXX, vo vchode č. XX na X. poschodí obytného domu súp. číslo XXX, postavenom na parc. registra „C“ XXX/XX., zapísaného na LV č. XXXX, pre k. ú. B.. Spolu so žalobou žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do predmetného bytu, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčení žalovaného z užívania predmetného bytu. Návrh odôvodnila tým, že so žalovaným sú manželmi od 15.01.2005, pričom v byte žili v spoločnej domácnosti. Od roku 2017 je situácia so žalovaným veľmi zlá, v dôsledku čoho podala dňa 23.05.2018 návrh na rozvod manželstva, ktoré konanie nie je právoplatne skončené. Uviedla, že správanie žalovaného ju a deti ohrozovalo na živote a zdraví, mával prudké zmeny nálad, bol agresívny a výbušný. Dňa 17.05.2018 sekáčikom rozbil rúru na pečenie a poškodil mikrovlnku, preto zavolała políciu. V dôsledku vyhrážania jej (22.05.2018), že keď ju udrie, tak ju zabije a žiadni policajti ju nezachránia pred tým, že keď sa on rozhodne ju zabiť, tak ju zabije, pričom uviedol, že sa ju viac oplatí zabiť ako sa s ňou rozviesť a v štyridsiatke začínať od nuly, ktoré vyhrážky zopakoval viackrát a viackrát ju upozornil, aby si rozmyslela, čo o ňom a kde povie, lebo ešte môže skončiť zle a počas tejto hádky do nej hodil zo vzdialenosti 0,5 m kojeneckú sklenú fľašu, bol žalovaný zadržaný a umiestnený do cely predbežného zadržania a za tento skutok bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.05.2018, č.k. 0T/89/2018-42 na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, zároveň mu bola uložená povinnosť v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej (manželke) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a podrobiť sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Napriek odsúdeniu sa žalovaný viackrát domáhal vstupu do bytu, dokonca požadoval kľúče od bytu, pričom svedkom správania sa žalovaného boli ich deti. Súd pôvodne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keď konštatoval, že od spáchania skutku do

doby vydania rozhodnutia o neodkladnom opatrení z tvrdení žalobkyne nevyplývalo násilie ani hrozba násilia zo strany žalovaného voči nej a deťom a osvedčenie tejto hrozby absentovalo aj pri domáhaní sa žalovaného vstupu do bytu. Po skončení skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (25.5.2019), napriek tomu, že ešte nebolo rozhodnuté, že sa žalovaný osvedčil, sa násilným spôsobom domáhal vstupu do bytu dňa 16.06.2019, keď si prišiel pre deti, vtlačil nohu do dverí, proti vôli žalobkyne vtrhol dnu, z perináku v spálni si bral negatívny fotografií, čoho svedkom boli maloleté deti, mladšia dcéra plakala a následne s ním odmietla odísť. Žalovaný žalobkyni zahatal cestu, stál nad ňou a dával jej pocítiť, že je fyzicky zdatnejší. V dôsledku správania sa žalovaného maloleté deti zažívajú traumu a doposiaľ navštevujú psychologičku. Jeho správanie je nekontrolovateľné a nepredvídateľné. Incident bola nahlásiť aj probačnej a mediačnej úradníčke, ktorá ju upozornila, že hoci sa žalovaný podstúpil psychoterapiu, psychológ uviedol, že so žalovaným ako s jediným so skupiny mal problémy, keďže bol agresívny, spáchanie trestného činu neofutoval a stále tvrdil, že je nevinný. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. e), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 3, § 330 ods. 1 CSP a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Súd konštatoval, že strany sporu sú manželmi, v byte, ktorý patrí do ich BSM býva žalobkyňa s deťmi a žalovaný sa vstupu do bytu dlhodobo domáha. Žalobkyňa podala dňa 23.05.2018 návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. deťom (T. - XX a pol ročnej a T. - X a pol ročnej), ktoré konanie nie je doposiaľ skončené. Nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov mal súd osvedčenú skutočnosťami, uvedenými v trestnom rozkaze, ako aj v správe z psychologického poradenstva, ktoré skutočnosti korešponujú s tvrdeniami žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a so záznamom z probačného konania. Súd mal osvedčené, že žalovaný si vynucuje svoj vstup do bytu násilne, pričom mal rovnako osvedčenú hrozbu násilného a zastrašujúceho správania sa žalovaného voči žalobkyni, keď jej fyzicky svojim telom zahatal únikovú cestu, stál nad ňou a dával jej pocítiť, že je fyzicky zdatnejšia ako ona, pričom uvedené osvedčuje aj reakcia mladšej dcéry strán sporu, ktorá sa po vstupe žalovaného do bytu triasla, plakala a odmietla ísť so žalovaným na výlet. Ďalej súd uviedol, že žalobkyňa dostatočne osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, spočívajúce v nepredvídateľnom a stupňujúcom sa správaní žalovaného, ktorý po tom, čo mu skončila skúšobná doba podmieneného odsúdenia, sa začal voči žalobkyni opäť agresívne správať a zastrašovať ju („stál nado mnou a dával mi pocítiť, že je fyzicky zdatnejší“). Súd mal osvedčenú hrozbu násilia žalovaného voči žalobkyni, z ktorého dôvodu bolo potrebné dočasne upraviť pomery strán. Tieto skutočnosti viedli súd k záveru o potrebe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia a tým k zamedzeniu ďalším agresívnym vstupom žalovaného do bytu aj s poukazom na to, že v byte sa nachádzajú dve deti strán sporu, ktoré všetko vidia a vnímajú, pričom zo záverov psychologického poradenstva mal súd preukázané, že tieto incidenty majú veľmi nepriaznivý dopad na ich psychický stav. Súd dodal, že účelom neodkladného opatrenia je poskytnúť žalobkyni dočasnú ochranu jej zdravia a života pred násilným správaním sa žalovaného, pričom právo na ochranu života a zdravia, ktoré je ohrozované, má absolútnu povahu, je silnejšie ako právo vlastnícke (spoluvlastnícke). Vzhľadom k tomu, že žalovaný v súčasnosti nežije v predmetnom byte, nariadením neodkladného opatrenia sa nezasiahne podstatným spôsobom do jeho práv, najmä do jeho práva na bývanie. Trvanie zákazu uloženého žalovanému súd obmedzil v zmysle ust. § 330 ods. 1 CSP do právoplatného skončenia konania o vylúčení žalovaného z užívania bytu, vedeného v tejto veci.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie žalovaný, domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa neho žalobkyňa neuviedla v návrhu skutočnosti, ktoré v súčasnej dobe majú podstatný vplyv na rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Uviedol, že je pravdou, že v minulosti dochádzalo k nezhodám a domácemu násiliu a za toto správanie a skutky bol potrestaný, teda odsúdený trestným rozkazom na podmienený trest odňatia slobody. Odsúdenie však uplynulo jeho osvedčením v skúšobnej dobe a on sa v súčasnosti voči žalobkyni a deťom nespráva v rozpore so zákonom, príp. že by svojim správaním vyvolával stres a rozhodne namieta tvrdenia o zastrašujúcom správaní voči žalobkyni. Je si vedomý, že takéto správanie by mu spôsobilo problémy, zaujímajú ho iba deti a žalobkyňa pre neho neexistuje. Napadnutým uznesením súd zasahuje do jeho ústavných práv, keď má právo svoj majetok užívať. V predmetnom byte má svoj hnuiteľný majetok a z iných konaní je zrejmé, že maloleté deti sú viazané na byt, ktorý patrí do BSM so žalobkyňou, preto chcel, aby kontakt s deťmi bol realizovaný výlučne v tomto byte, aby sa deti nebáli s ním ísť k jeho rodičom, príp. inam a súd týmto rozhodnutím mu zmenil možnosť kontaktovania sa s deťmi, pretože mimo bytu s ním deti odmietajú ísť. Uviedol, že dňa 16.06.2019 skutočne po dlhšom čase chcel vidieť svoje deti a považoval za absolútne legitímny krok, že vošiel do bytu, ktorý mu patrí spolu so žalobkyňou, pričom bola to práve žalobkyňa, ktorá vyvolala hystériu, ktorú preniesla aj na deti. Podľa jeho názoru žalobkyňa veľmi nevhodne manipuluje s deťmi, čo vidí v správaní

sa staršej dcéry, ktorá trpí a sebapoškodzuje sa. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení ho bezdôvodne trestá a pokračuje v trestaní aj po osvedčení sa v podmiennečnom odsúdení, pričom nie je podľa neho žiaden objektívny dôkaz, iba subjektívne tvrdenia žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. Samotné súdne konanie o jeho vylúčenie z užívania bytu je v súčasnosti absolútne nedôvodné, pretože ak bol dôvod na takéto konanie, tak to bolo v období, kedy on porušil zákon, za čo bol odsúdený. On sa v podmiennečnom odsúdení osvedčil a podľa neho žalobkyňa špekulatívnym úmyslom podala dňa 11.02.2019 žalobu o jeho vylúčenie z užívania bytu keď v tej dobe na takéto súdne konanie nebol dôvod, keďže najmenej od 25.05.2018 v konaní v rozpore so zákonom nepokračoval.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že jeho tvrdenia nepovažuje za pravdivé. V prvom rade nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že jeho „odsúdenie uplynulo osvedčením v skúšobnej dobe“. V súlade s ust. § 50 ods. 4, 5 Trestného zákona žalovaný nepredložil rozhodnutie súdu, že sa v skúšobnej dobe osvedčil a taktiež neuplynula lehota jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, preto nie je možné tvrdiť, že sa žalovaný osvedčil. Rovnako tvrdenie žalovaného, že predmetný byt, z ktorého užívania bol neodkladným opatrením vylúčený, potrebuje na realizáciu styku s deťmi, považuje za účelové a tendenčné. Žalovaný bol hliadkou polície zo spoločného bytu dňa 22.05.2018 vykázaný, za svoje protiprávne konanie bol dňa 25.05.2018 právoplatne odsúdený, pričom do decembra 2018 sa s deťmi nestretával. Potom sa s deťmi stretol niekoľkokrát (7x a 3x), avšak ani raz sa styk neuskutočnil v spoločnom byte. V každom konaní žalovaný uvádza iné tvrdenia o stretávaní sa s deťmi, keď napr. v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku, vedeného na základe jeho návrhu na ťamojšom súde pod sp. zn. 35P/93/2019 uviedol, že „S dcérou T. sa stretávam tak, že si vopred zavoláme, ponúknem jej možnosti, aký budeme mať program, prípadne nech si vyberie z viacerých možností, čo by ju bavilo aj s T., ak by chcela ísť, následne sa dohodnú s matkou, aký termín jej a deťom vyhovuje a nakoniec v daný termín prídem pre deti. T., keď má tú možnosť, okrem jedného stretnutia, kedy sa jej nechcelo, vždy išla s nami..“ K údajne „absolútne legitímnemu kroku“ žalovaného v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku uviedol, že „Manželka sa mi snažila zabrániť vstupu do bytu tým, že keď videla, že idem k dverám, okamžite priskočila a snažila sa ich zabuchnúť mne tesne pred nosom. Ešte som stíhol vložiť nohu do dverí, tak mi ju prirazila, ale dvere sa jej tým pádom nepodarilo zabuchnúť. Okamžite som dvere odtlačil a vstúpil som do predsiene a rovno zabočil okolo manželky kričiacej o pomoc do spálne k posteli, kde som otvoril perinák a zobral si filmy fotografií z mladosti. Keď začala kričať o pomoc, mladšia T. sa rozplakala..“ Z uvedeného vyjadrenia žalovaného je teda zrejmé, že do spoločného bytu vstúpil násilím, proti jej vôli a rozhodne nie v úmysle navštíviť deti. Žiadala preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

8. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

9. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. Súd nariadi neodkladné opatrenie na základe návrhu len vtedy, ak sú splnené zákonné predpoklady ustanovené v § 325 ods.1 CSP, pričom tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať náležitosti uvedené v ust. § 326 CSP. Z týchto ustanovení je zrejmé, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Jeho nariadenie je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa

dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

11. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Žalobkyňa v návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a doložené listinné dôkazy hodnoverne osvedčujú potrebu takejto dočasnej úpravy. Žalobkyňa v návrhu poukázala na vulgárne a agresívne správanie zo strany žalovaného, ktoré sa začalo najskôr slovnými urážkami na osobu žalobkyne, neskôr bolo uskutočňované v prítomnosti maloletých detí, pričom hrubé správanie žalovaného sa začalo časom stupňovať a vyústilo až do nebezpečného vyhrážania, za ktorý skutok bol žalovaný právoplatne odsúdený na podmienený trest odňatia slobody. Hoci Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 22.07.2019 rozhodol o osvedčení žalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nič to nemení na skutočnosti, že sa pôvodne uvedeného závažného skutku voči žalobkyni dopustil, pričom ešte pred vydaním uvedeného uznesenia sa násilím domáhal vstupu do bytu, ktoré konanie aj sám popísal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré konanie je vedené na tamomšom súde pod sp. zn. 35P/93/2019. Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že v danom prípade bolo dôvodné prijať účinné opatrenie na ochranu života a zdravia žalobkyne a aj jej maloletých detí, z ktorých predovšetkým menšia dcéra má strach z otca a nechce sa s ním pravidelne stretávať, pričom obe deti navštevujú naďalej psychológa. Aj podľa odvolacieho súdu žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, nakoľko z listinných dôkazov a obsahu spisu mal aj odvolací súd za preukázané, že zo strany žalovaného dochádzalo nielen voči žalobkyni, ale aj voči maloletým deťom k psychickému násiliu, pričom žalobkyňa v súčasnosti už podala návrh na rozvod manželstva so žalovaným.

12. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie správne posúdil návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska preukázania zákonných podmienok potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu a preukázania nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a správne rozhodol tak, že návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovel. Pokiaľ ide o dĺžku trvania neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie správne uviedol, že neodkladné opatrenie bude trvať do času právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčení žalovaného z užívania predmetného bytu, v ktorom konaní bude už predmetom dokazovania zistenie ďalších skutkových a právnych okolností pre účely rozhodnutia o dôvodnosti samotnej žaloby vo veci samej. Danú úpravu pomerov, spočívajúcu v zákaze vstupu žalovaného do bytu aj odvolací súd považoval za primeranú, nakoľko právo na život a zdravie žalobkyne (a jej detí) stojí nad právom na bývanie, spočívajúcom v užívaní bytu samotným žalovaným.

13. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia je úlohou súdu posudzovať a skúmať, či sú splnené vyššie uvedené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to najmä bezodkladnosť úpravy právnych vzťahov medzi stranami sporu, čo v danom prípade mal odvolací súd za preukázané, a preto námietky žalovaného uvádzané v odvolaní, v tomto štádiu konania nepovažoval za opodstatnené.

14. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).